

[Arbejdsministeren]

lov til at have, hvis han har det. Jeg synes, det er gode, ordentlige tilbud til mennesker, som har brug for de tilbud.

Men det ændrer ikke på, at hele den generelle ordning jo er, at uddannelsesyndelse gives til mennesker med henblik på, at de kan anvende det ordinære uddannelsessystem, og det er grunden til, at regeringen og undervisningsministeren til stadighed arbejder for at skabe fri adgang til flere og flere af de erhvervsorienterede uddannelser, sådan at de altså også står til rådighed for dem, der søger uddannelserne med uddannelsesyndelse.

Så er jeg ked af, at fru Lilli Gyldenkilde åbenbart kun hørte en del af mit indlæg. Jeg startede faktisk med at takke bl.a. fru Elisabeth Arnold for et konstruktivt bidrag til debatten. Men se, det er altså ikke sådan, at jeg normalt giver mig til at diskutere med regeringspartiernes ordførere her i salen. Jeg lytter til, hvad de siger her i salen, men endnu mere i de ordførermøder, der ligger forud for, at jeg f.eks. afgiver en redegørelse. Det er min redegørelse, jeg har ansvaret for den, men det er jo altså ikke sådan, at jeg bare sidder i mit lønkammer og digter det hele selv. Der ligger jo i det at være med i en regering, at man har medindflydelse på de ting, der bliver lagt frem, og hvis jeg måtte have noget at diskutere med fru Elisabeth Arnold, vil jeg derfor gøre det i ordførermøderne og ikke så tit i denne sal. Jeg kunne godt se det hurlumlejl, der kunne komme ud af det, hvis vi gav os til at diskutere internt mellem hinanden her i salen. Så ville S og SF virkelig have noget at fornøje sig over og ville videré forstå at bruge det på mange forskellige måder.

Så havde fru Lilli Gyldenkilde og hr. Traberg Smidt en interessant udveksling omkring iværksætterkurser, og dertil vil jeg godt sige, at jeg er helt enig med hr. Traberg Smidt i, at sådanne kurser selvfølgelig bør være frivillige, ligesom vi jo i øvrigt lægger op til, at det at tage imod uddannelse med uddannelsesyndelse er frivilligt i de generelle ordninger. Men vi har valgt at bryde vores princip for de personer, der står i den særlig vanskelige situation, og som vi ved har behov for uddannelse. I forbindelse med overgangsordningen har vi valgt at bryde vores princip, her er der altså en pligt til at tage imod dette uddannelsesstilbud for at optjene retten til et yderligere arbejdstilbud.

Så spurgte hr. Knud Lind: Hvad betyder »fastere tilknytning til arbejdsmarkedet«, som der står i slutningen af redegørelsen? Ja, det betyder, at man, inden man skal have gavn af alle disse ordninger, på en eller anden måde skal have dokumenteret en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet. Men jeg har altså ikke lyst til at diskutere de forskellige metoder i dag, fordi det kan afspore debatten.

Og »at stå til rådighed for et bredere fagligt og geografisk område«, det er den samme definition, som arbejdsmarkedsnævnene i dag anvender, når de skal godkende, om et arbejdstilbud er rimeligt eller ej, så det er i praktisk arbejdsmarkedspolitik et velkendt begreb.

Hr. Knud Lind refererede mig for at sige, at indkomspolitik ikke var min afdeling. Nej, sådan oplever jeg det nu ikke. Det oplever jeg i høj grad er min afdeling. Men det, jeg sagde, var, at det er ikke det tema, vi diskuterer her i dag i forbindelse med den forstærkede indsats mod langtidsledighed. Regeringen er – som arbejdsmarkedets parter i øvrigt også er det – opmærksom på, at vores konkurrenceevneudvikling skal gå sådan, at omkostningsudviklingen i Danmark er langsommere end omkostningsudviklingen i udlandet. Det fremgår af den fælleserklæring, som den tidligere regering lavede sammen med arbejdsmarkedets parter, og det står vi selvfølgelig ved.

Jeg er meget glad for at se hr. Nyrup Rasmussen i salen, og det er jeg, fordi jeg aldrig før har haft lejlighed til offentligt at tale om, hvem der var min aftalepartner i forbindelse med de gentagne påstande fra Socialdemokratiet om, at der var begået aftalebrud. Men hr. Nyrup Rasmussen meldte sig i dag på scenen, og det er jeg glad for. Jeg citerer jo ikke fra lukkede møder, og det vil jeg heller ikke gøre i dag.

Det var ikke fjerde udkast, det var femte udkast, den 7. december. Og det, vi var enige om, hr. Nyrup Rasmussen, det var, at »sigtet er at øge den genoptræningsmæssige effekt, så de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet sikres«. Men der står intet om – og det vil jeg meget gerne gentage nu, hvor hr. Nyrup Rasmussen er i salen – at de lediges fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet garanteres, og hr. Nyrup Rasmussen vil vide, at der er en væsentlig forskel på et sigte og en garanti.

Når der er et sigte, så kommer der en række foranstaltninger, som er et tilbud, men hvis